

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 50/22
Luxemburg, 24 maart 2022

Arrest in zaak C-433/20
Austro-Mechana

**De beperking die op grond van de auteursrechtlijn kan worden gesteld aan het
reproductierecht van auteurs voor zover hun werk wordt gekopieerd voor
privégebruik, geldt ook wanneer een kopie van een beschermd werk in de cloud
wordt opgeslagen voor privédoeleinden**

*De rechthebbenden moeten een billijke compensatie ontvangen, die echter niet noodzakelijk hoeft
te worden betaald door de aanbieders van cloudcomputingdiensten*

Austro-Mechana¹ is een vennootschap voor het collectieve beheer van auteursrechten die de wettelijke rechten op de vergoeding uitoefent die verschuldigd is wanneer de beperking ten aanzien van het kopiëren voor privégebruik toepassing vindt.² Zij heeft voor het Handelsgericht Wenen (handelsrechter Wenen, Oostenrijk) gevorderd dat deze vergoeding zou worden betaald door Strato AG, een aanbieder van cloudopslagdiensten. Die rechter heeft de vordering afgewezen omdat Strato geen opslagmedia overdraagt aan haar klanten, maar hun een dienst aanbiedt die bestaat in de terbeschikkingstelling van onlineopslagruimte.

Het Oberlandesgericht Wien (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaten Neder-Oostenrijk, Burgenland en Wenen, Wenen, Oostenrijk), waarbij hoger beroep is ingesteld, heeft het Hof gevraagd of de opslag van content in het kader van cloudcomputing onder de in artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29 bedoelde beperking ten aanzien van het kopiëren voor privégebruik valt.³

Het Hof is van oordeel **dat de beperking ten aanzien van het kopiëren voor privégebruik geldt wanneer kopieën van werken worden gemaakt op een server waarop de aanbieder van cloudcomputingdiensten opslagruimte ter beschikking stelt van een gebruiker. De lidstaten zijn op grond van deze beperking echter niet verplicht om de aanbieders van cloudopslagdiensten een billijke compensatie te doen betalen, voor zover op een andere wijze is voorzien in de betaling van een billijke compensatie aan de rechthebbenden.**

Beoordeling door het Hof

In de eerste plaats bepaalt richtlijn 2001/29 dat de beperking ten aanzien van het kopiëren voor privégebruik geldt voor de reproductie op welke drager dan ook.⁴ Het Hof spreekt zich uit over de vraag of deze beperking van toepassing is op kopieën van werken in de cloud.

Wat het begrip „reproductie” betreft, verduidelijkt het Hof dat een werk wordt gereproduceerd wanneer er een reservekopie van wordt gemaakt in een opslagruimte in de cloud. Het uploaden van een werk in de cloud betekent namelijk dat er een kopie van wordt opgeslagen.

¹ Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH.

² De beperking ten aanzien van het kopiëren voor privégebruik is een beperking op het uitsluitende recht van auteurs om de reproductie van hun werk toe te staan of te verbieden. Zij heeft betrekking op de reproductie, op welke drager dan ook, die door een natuurlijke persoon voor privédoeleinden wordt gemaakt zonder enig direct of indirect commercieel oogmerk.

³ De lidstaten kunnen een dergelijke beperking stellen op grond van artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB 2001, L 167, blz. 10). In dat geval moeten zij ervoor zorgen dat de rechthebbenden een billijke compensatie ontvangen.

⁴ Artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29.

De uitdrukking „welke drager dan ook” heeft volgens het Hof betrekking op alle dragers waarop een beschermd werk kan worden gereproduceerd, waaronder servers die worden gebruikt bij cloudcomputing. Dat de server aan een derde toebehoort, is in dit verband niet doorslaggevend. De beperking ten aanzien van het kopiëren voor privégebruik kan dus van toepassing zijn op reproducties die een natuurlijke persoon maakt met behulp van een apparaat dat aan een derde toebehoort. Voorts heeft richtlijn 2001/29 onder meer tot doel te voorkomen dat het systeem van auteursrechtelijke bescherming in de Unie verouderd of achterhaald raakt door de voortgang van de technologische ontwikkeling. Deze doelstelling zou worden ondermijnd indien de beperkingen en restricties op de bescherming van het auteursrecht aldus werden uitgelegd dat zij niet gelden voor digitale dragers en cloudcomputingdiensten.

Het begrip „welke drager dan ook” heeft dus ook betrekking op een server waarop de aanbieder van cloudcomputingdiensten opslagruimte ter beschikking stelt van een gebruiker.

In de tweede plaats spreekt het Hof zich uit over de vraag of de aanbieders van cloudopslagdiensten een billijke compensatie moeten betalen. Het is in wezen van oordeel dat een dergelijke verplichting bij de huidige stand van het Unierecht onder de beoordelingsmarge valt waarover de nationale wetgever beschikt bij de omschrijving van de verschillende aspecten van het stelsel van billijke compensatie.

In dit verband herinnert het Hof eraan dat de lidstaten die uitvoering geven aan de beperking ten aanzien van het kopiëren voor privégebruik, dienen te voorzien in een systeem van billijke compensatie om de rechthebbenden schadeloos te stellen.

De billijke compensatie moet in beginsel worden betaald door de persoon die voor privégebruik een kopie maakt, namelijk de gebruiker van de cloudopslagdiensten.

Wanneer er praktische moeilijkheden rijzen om de eindgebruikers te identificeren, **kunnen de lidstaten echter een heffing voor het kopiëren voor privégebruik invoeren die verschuldigd is door de producent of importeur van de servers waarmee cloudcomputingdiensten worden aangeboden aan particulieren. Deze heffing zal economisch worden afgewenteld op de koper van die servers en zal uiteindelijk worden gedragen door de particuliere gebruiker die deze installaties gebruikt of aan wie een reproductiedienst wordt verleend.**

Bij de vaststelling van de heffing voor het kopiëren voor privégebruik kunnen de lidstaten rekening houden met de omstandigheid dat bepaalde apparaten en dragers kunnen worden gebruikt voor het maken van privékopieën in de cloud. Zij moeten zich er echter wel van vergewissen dat de aldus betaalde heffing, voor zover deze verschuldigd is voor meerdere apparaten en dragers die worden gebruikt in het kader van één enkel procedé voor het maken van privékopieën, niet verder gaat dan de schade die de rechthebbenden mogelijkwijs lijden.

Bijgevolg verzet richtlijn 2001/29 zich niet tegen een nationale regeling op grond waarvan aanbieders van opslagdiensten in het kader van cloudcomputing geen billijke compensatie hoeven te betalen, voor zover die regeling op een andere wijze voorziet in de betaling van een billijke compensatie.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106